

Z HISTORII DIECEZJI OPOLSKIEJ (1997-2005)

Na naszej poprzedzającej złoty jubileusz drodze poprzez dzieje diecezji opolskiej zatrzymujemy się dziś najpierw na roku 1997. Dekretem z dnia 15 sierpnia 1997 r. bp Alfons Nossol przeniósł Wyższe Seminarium Duchowne dwóch siostrzanych diecezji: opolskiej i gliwickiej z Nysy do Opola do budynku po byłych koszarach wojskowych. Kardynał Ratzinger - późniejszy papież Benedykt XVI, który wziął udział w inauguracji roku akademickiego na Wydziale Teologicznym UO w 2000r. nawiązując do historii tego budynku powiedział, iż „miejsce to obrazuje mesjańskie prorocтво o przekuciu włóczni na sierpy, a mieczy na lemieszę”. Tam po dziś dzień formują się klerycy, zdobywając również wiedzę na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego. Wyższe Seminarium Duchowne w Opolu otrzymało drugiego patrona, którą została, obok św. Stanisława biskupa i męczennika, św. Jadwiga Śląska. W jej uroczystość, 16 września 1997 r. odbyło się poświęcenie nowych budynków seminaryjnych, m.in. biblioteki Wydziału Teologicznego oraz kościoła seminaryjno-akademickiego, w którym - oprócz liturgii związanych z formacją kapłańską - odbywają się różne uroczystości diecezjalne.

13 czerwca 1999 r. diecezja opolska zyskała trzech orędowników i wspomóżycieli. Podczas podróży apostołskiej do Polski papież Jan Paweł II dokonuje w Warszawie beatyfikacji 108 męczenników II wojny światowej. Są wśród nich pochodzący z terenu naszej diecezji: bł. o. Alojzy Liguda z Winowa, bł. o. Józef Cebula z Malni oraz bł. ks. Emil Szramek z Tworkowa. Za swoją niezłomną postawę i świadectwo wiary wszyscy zostali zamordowani w niemieckich obozach koncentracyjnych.

W 1999 r. wierni diecezji opolskiej przeżywali także radość z decyzji papieża Jana Pawła II o podniesieniu swojego pasterza, bp. Alfonsa Nossola, do godności arcybiskupa *ad personam*.

W historii przekroczyliśmy próg nowego milenium. Pozostając w przestrzeni formacji przyszłych księży, wspominamy 8 maja 2000 r., kiedy to opolskie Wyższe Seminarium Duchowne świętowało swój jubileusz 50-lecia istnienia i działalności. W roku 2000 odbyły się także liczne pielgrzymki do katedry opolskiej, na które zapraszano poszczególne stany, grupy oraz dekanaty oraz inne wydarzenia milenijne w głównych i lokalnych, ustanowionych z tej okazji sanktuariach.

Niewątpliwie jednak dla całej diecezji ważnym wydarzeniem w kolejnym wieku był I Synod Diecezji Opolskiej, którego prace trwały w latach 2000-2005. Koncentrowały się one głównie wokół parafii, jej problemów, potrzeb i możliwości duszpasterskich, co miało być odpowiedzią na papieskie wezwanie o wzrost świadomości chrześcijańskiej i katolickiej, wytyczając kierunki nowej ewangelizacji. W trakcie prac synodalnych 16 kwietnia 2003 r. diecezja otrzymała radosną wiadomość o nominacji ks. Pawła Stobrawy, wieloletniego wychowawcy alumnów i doświadczonego duszpasterza, na opolskiego biskupa pomocniczego. Bp Paweł przyjął sakrę biskupią 14 maja 2003 r. w kościele świętych Piotra i Pawła w Opolu, gdzie przez 12 lat był proboszczem. Jako motto biskupiej posługi wybrał słowa *Zawierzyłem Miłości*. Synod Diecezji Opolskiej zakończył się w Roku Eucharystii, który zainaugurowany został przez papieża Jana Pawła II pod hasłem: *Eucharystią - źródło i szczyt życia Kościoła*.

Za chwilę staniemy przed tajemnicą tego sakramentu. Zgłębiając historię naszego opolskiego Kościoła, przeżywając III Niedzielę Wielkiego Postu, polecajmy Bogu całą diecezję opolską, szczególnie prosząc za wychowawców i kleryków naszego seminarium oraz tych, którzy przed laty, jak i dziś w szczególny sposób podejmują synodalne starania w odkrywaniu i porządkowaniu misji wspólnoty Kościoła.